

Vihar nélkül kopogtat a kegyelem

GYÉMÁNTMISE Kétezer esketés, kicsit több temetés. Segesdről indult a tartományfőnök

Négyévesen nem találta rá ministráns szoknyát. Nyolcvan felett pedig honlapján is hirdeti az ígét.

Varga Andrea

Lájkolhatjuk Bánk atyát a Facebookon, és ha feliratkozunk honlapján a szentírasi elmélkedések listára, naponta kapjuk tőle Krisztus ígéjének a magyarázatát. Miután 53 éven át tanított hagyományos módon, hat éve úgy döntött: a modern kor eszközeit állítja a „Menjetelek és hirdessétek az evangéliumot az egész világon”-ige szolgálatába. Kovács Lajos P. Bánk ferences szerzetes Segesden született, szülei hatodik gyermekeként. Négyévesen kezdett ministrálni a helyi ferences plébániatemplomban. – Nagyon tetszett az ünnepélyes öltözet, a piros színű szoknya, a fehér ing, felül a piros gallérral – emlékezett. A legkisebb szoknyát is csak úgy tudtam felvenni, hogy a sekrestyés testvér a hónom alatt feltekerte. A legfiatalabb ministráns húzhatta meg a jelző csengő zsinórját, amelynek hangjára megszólalt az orgona, elkezdődött a miseének. Büszkék voltunk, hogy ministrálhatunk, az élmény ma is bennem él. Tizenegy évvel később egy nyári délután hirtelen betoppant a családomhoz az akkori ferences kispáter és megkérdezte: Lali, úgy-e pap akarsz lenni? Itt van a ferences tartományfőnök atya, gyere, bemutatlak neki, és őszintől novícius (újonc rendtag) lehetsz. A ferencesek évszázadokon át voltak Segesd és környéke lelképásztorai.

– Az Úr, aki a villámlátogatáskor kegyelmet adott a döntésre és annak vállalására, hogyha belépek a rend növendékei közé, pappá szentelésemenapjáig, kilenc évig soha nem mehetek haza, ezt a kegyelmet sziklaszilárdan folyósította egész életemre – mondta Bánk atya.

Eközben persze bőven próbára tette az Úr szolgálóját. 1959-ben például az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke megvonta tőle papi működési engedélyét, mert Zalaegerszege, a plébánián új orgonát

Lájkolhatjuk Bánk atyát, és feliratkozhatunk a honlapjára is, ahol a látogatók száma már százezerhez közelít

Szombaton szülőfalujában ad hálát a hatvan évesen is fiatalos Bánk atya

KOVÁCS LAJOS, páter Bánk 1927. február 6-án született Felsősegésden. Bucuszentlászlón töltötte az újoncévét. Esztergomban volt gimnazista, Szombathelyen 3 éven át ferences teológus hallgató, majd a Budapesti Hittudományi Akadémia hallgatója

Káplánként, plébánosként, hittanárként szolgált Zala és Vas megye több településén. 2000. január 1-jétől 2005. júniusig Budapesten a Pesti Ferences Rendház tartományfőnöke volt, most itt lelképásztor. Szombaton tartja gyémántmiséjét Segesden.

HATVANÉVES PAPI tevékenységének adatai megközelítőleg: mise bemutatás 35 780 alkalommal, kétezer esketés, 2 240 temetés. 1989-1999 között ötven jelölt fordult meg a keze alatt, közülük heten maradtak meg a szolgálatban.

építettek. 3 évig borkesztyűszabásként dolgozott, akkor szüntették meg a tiltó rendelkezést. Ám élete legszörnyűbb élménye 1950-re esett. – Június második hetében az évi lelkigyakorlatot tartottuk – eleve-nítette fel az atya. Azon a szombaton négyen tettük vol-

na le ünnepélyes örök fogadal-munkat. Másnap Kovács Sándor szombathelyi püspök atya engem álszerpappá, ugyanakkor a negyedévet bevégzett nyolc teológusunkat pappá szentelte volna. Ám csütörtökön – talán június 10-e volt az a nap –, váratlanul megjelent a

tartományfőnökünk, és bejelentette: a Dunántúl déli rendházaiból éjjelente teherautókon viszik el a rend tagjait az államvédelmisk, ezért a növendékeket haza küldi, remélve, hogy a deportálásokat szü-leiknél átvészelik. Nyolc éve voltunk szerzetesnövendékek.

Civil ruháinkat kinőttük vagy elszakadtak. Szörnyen nézünk ki! Sem a párt, sem az állam nem oszlathatta volna föl a szerzetesrendeket, ez a pápa kizárólagos joga. Kolostorainkat sem volt joga senkinek elvenni, mégis elvették, kiadták, eladták. A szerzetesek közül akik papok voltak, egyházmegyé-keretében bizonyos számban elhelyezkedhettek. Hazánkban két ferences rendtartomány élt: a hét és fél évszázados Mariana és a két évszázados Kapisztrán tartomány. Utóbbi vállalta két iskola működtetését, néhányan ott vállaltak tanári munkát. A Mariana tartomány, amelynek tagja voltam, papi beosztás mellett civil munkából élt. A tartományfőnökünk óvodai fűtő lett. A kérdésre, hogy növendékeinket nem kellene-e külföldre menekítve kitaníttatni a jövő szolgálatára, ezt válaszolta: a magyar barát sohasem hagyta el a népet. A szétszóratáskor tartományuk létszáma 265 szerzetes volt. 1989-ben 65 élt belőlük. 62 évemmel én voltam a majdnem legfiatalabb.

A Mariana Rendtartomány 1990-ig hat kolostort kapott vissza. Bánk atya 2000-2005 között a Mariana Rendtartomány tartományfőnöke volt, pesti ferences rendház székhellyel. Napjainkban ugyanitt lelképásztor. Azt vallja: legfőbb boldogsága a Szentáldozat bemutatása. „Amikor bemutatom a legszentebb áldozatot, fogom, tartom a szent Testet és a kiontott drága Vért, a jelenlévőkre és túl rajtuk a templomkerülő, konok bűnösök fölé árad a kezemből a halálát jelenlövővé tevő, büntőlő Jézusi áldozat kegyelem tengere, ennél nagyobb papi öröm nincs. Ez a láthatatlan kegyelemáradás nem mindent összetörő cunami, hanem szelíden tisztára fűrésztő isteni kegyelem. Itt érzem papságom kegyelmének igazi nagyságát, és ha kell, minden áldozatot újra meghoznék érte.” A ferences szerzetes napjai most is aktívan telnek. Egy szívsebész barátja a leleteit látva ezt mondta: amíg fájdalomcsillapítóval bírod, addig élsz.

A honlapján – ami 2009-ben különdíjas lett az Év Honlapja versenyen – a látogatók száma lassan eléri a százezeret.

Tündérváros határok nélkül: helyiek szepítik az óvodát

A Lajtán túlról is megirigyelhetnék a somogyvári óvodát, mely nem csupán az európai külcsínnel, hanem az új épület ihlette összefogással is minta lehet.

Hangulatos kis liget halakban bővelkedő tavacszkával, pajta kemencével, bent pedig tágas, nyitott, növényekkel teli terek, a gyerekek kedvére néhány hősöng, tengerimalac. Magyarországon egyik leghátrányosabb helyzetű kistérségében járunk: a somogyvári óvodában azonban ez nem látszik. – Talán a helyszelleme – indokolja Nyers Éva, a Tündérváros óvoda vezetője a megújulást. Korábbi uniós pályázatuk az udvar rendezésére és néhány egyéb teendőre nem terjedt ki, ezért összefogásra buzdították a falut. Először csak a külső virágosításra gondoltak, ám amikor felhívásukra szinte egy emberként mozdultak meg szülők, nagyszülők, aztán az ajándékba adott virágmagok, palánták százait két héten át ültették, bizonyossá vált: nincs megállás. – A tavalyi szepítő szombaton a szülők egy kis tavat alakítottak ki, sok-sok hallal, ahol azóta a békák, a madarak is megjelentek – meséli tovább az óvodavezető. – Néhány hete megint két hétvégén át lehetünk tanúi az összefogásnak: a szülők udvart rendeztek, előkészítették a járdaépítést. A pajtához, ahol már majdnem teljesen kész a kemencénk, odaillő, rusztikus járda készült, huszonnyolcan jöttek el segíteni legutóbb – részletezte Nyers Éva, aki szerint lassan végeláthatatlan a helyi és környékbeli cégek és családok sora, akik hozzájárultak ahhoz, hogy környezetük az óvoda nevéhez méltón tényleg tündérváros legyen. Akad, aki fűmaggal, facsemetével, más munkajelével járult hozzá. ■ F. T.

Tündérvárost kaptak a legkisebbek az észak-somogyi településen

PROMÓCIÓ

Színész játszotta el a barátságos és indulatos fogyasztót

VERSENY Víziközmű-szolgáltatók ügyfélszolgálatainak országos megméretését rendezte Siófokon a DRV

Idén a DRV Zrt. rendezte Siófokon szerdán és csütörtökön a víziközmű-szolgáltatók országos ügyfélszolgálati versenyét, valamint az értékesítési- és pr-konferenciát a Magyar Víziközmű Szövetség égisze alatt.

Huszonhárom szolgáltató három fős csapatai mérték össze tudásukat az Aranypart Hotelben, s ha a házigazdaként a versengésben nem induló DRV-t is ide számítjuk, akkor „hatmillió fogyasztónyi” társaságot képviseltek a résztvevők. – A szervezés és a feladatok összeállítása hárult a DRV-re; már tavasz óta készültünk a versenyre – mondta Veigl Gábor, a DRV Zrt. értékesítési igazgatója. – Cé-

günk hétszáz ezer lakost szolgál ki, sok az idényfogyasztó, s mint a legtöbb településen szolgáltató hazai vízmű, elég széles a merítési alapunk, így a napi életben előforduló legváltozatosabb szituációkat, ügyfélmegkereséseket tudtunk szimulálni a feladatok során. Magas szakmai színvonalra törekedtünk, hiszen minden szolgáltató a legjobb ügyfeleseit küldte el. Az első visszajelzések kedvezőek, a szakmaiság, a szervezés és a versenyfeladatok tartalma tényleg elégedett volt a közel kétszáz résztvevő.

Fogyasztói válaszlévlél megírása, szakmai teszt, szakmai keresztretjévlél, hibakereső

Winkler Tamás vezérigazgató (balról) köszönti a verseny résztvevőit

képfelismerő játék is szerepelt az ügyfélszolgálati csapatok feladatai között. Utóbbi esetben például egy vízmérőakna felvételénél kellett ismerni, hogy az óra sérült, illetve hogy a fogyasztó összekötötte a belső ivóvízrendszerét a közüzemi hálózattal. A szituációs játék során egy színész játszotta el a fogyasztó számos típusát; a barátságosat, a visszahúzódot, vagy éppen az indulatosat, s három percen belül kellett megoldani a problémáját. A cél minden variációban az volt, hogy a végén a lehető legelégedettebb legyen az ügyfél és megfelelő tájékoztatást kapjon. Különböző szakterületekről ér-

kező zsűri értékelt (a fogyasztóvédelmi hatóságtól is jöttek és kommunikációs szakember is figyelt a megoldásokra), s végül összetettben a Nyírségvíz szerezte meg az első helyet a tatabányai székhelyű észak-dunántúli vízmű, valamint a Vasivíz előtt.

– A DRV Zrt. három alapvető stratégiai célkitűzésének egyike az ügyfél-elégedettség növe- lése – így Veigl Gábor. – A verseny tapasztalata az, hogy ez a többi vízműnél is egyre hangsúlyosabbá válik. A szolgáltató tehát valóban szolgáltasson, s elégedettek legyenek az ügyfelek. Egy ilyen rendezvény erősíti ezt a szemléletet.